

κ. Ι. Σπηλιωτάκη, καὶ ὁ «Ήλιος», ἐν Πειραιεὶ ὁ «Ἀμερόληπος», ἐν Ζακύνθῳ ὁ «Ἐξεταστής» καὶ ἡ «Φιτιόκα», καὶ ἐν Κορίνθῳ ὁ «Κορινθιακὸς Ἀστὴρ», καὶ ἐν Τριπόλει ὁ «Ἐργατή» — Ὁ ἐν Αἰψίᾳ κ. Εὐγένιος Ζωμαρίδης ἀγγέλλει τὴν ἐκδορὰν μεταφράσεως τοῦ συγγράμματος τοῦ Victor Hehn «Ἡμερὰ φωτὸς καὶ κατοικίδια ζῶα ἐν τῇ αὐτῶν μεταβάσει ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἰταλίαν καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην». Τιμὴ ἐκάστου ἀντιτύπου δραχμαὶ ν. 10.

BIBLIA

2545. Ἑσπία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΓ', 2 Μαΐου 1882. Ἀριθ. 331 (279). Λεπτὰ 25. Ἀθήνησι, γράφειν τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6-4", σελ. 16. Περιεχόμενα: Ἀθηναῖς (Ἱστορικὸν διήγημα Φερδ. Γρηγοροῦ. Μετάφρ. Σπ. Π. Λάμπρου). — Ἀμοιβαιότης (Διήγημα). — Μία ἐπίσκεψις ἐν τῷ γεροντοκομείῳ Ἰωαννίνων. — Ἡ πρώτη Μαΐου. — Περὶ λυκοπαίδων. — Ἡ λησμονημένη (Ποίσις Γ. Μ. Βιζυνοῦ). — Ἀνέειον πνεῦμα. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις.

2546. Τὸ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύον ἀπεινὸν δίκαιον. Βιβλίον τέταρτον περιέχον τὸ Οἰκονομικὸν δίκαιον ὑπὸ Π. Παπαρηγοπούλου. Τόμος τρίτος. Ἐκδόσις δευτέρα μετὰ πολλῶν διορθώσεων καὶ προσθηκῶν. Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ, ὁδὸς Ἑρμοῦ, 63. 1882. 8", σελ. 4 καὶ 565. Τιμᾶται δραχ. ν. 10.

2547. Νεοελληνικὴ Χρηστομάθεια ὑπὸ Χαρσίη Πούλιου, καθηγητοῦ ἐν τῷ Α' Γυμνασίῳ. Ἐκδόσις πέμπτη μετὰ προσθηκῶν καὶ βελτιώσεων. Συστάσει τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ, ὁδὸς Ἑρμοῦ, 63. 1882. 16", σελ. 142. Τιμᾶται δραχμῆς.

2548. Τὰ τῆς τοπογραφίας τῶν ἐπταπύλων Θηβῶν ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἀρχαιολόγων διερευνώμενα. Διατριβὴ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος ὑπὸ Γεωργίου Παγίδα. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἐνώσεως», ὁδὸς Σοφοκλέους, 33. 1882. 8", σελ. 70. (Μετὰ λιθογραφικὸν πῖνακα τῶν ἐπταπύλων Θηβῶν).

2549. Ἐπικρίσεις τῶν παιδαγωγικῶν μελετῶν τῆς Κεῖ Καλλιόπης Κεχαγιᾶ ὑπὸ Γεωργίου Παγίδα, δ. φ., πρώην γυμνασιάρχου Ἀδριανουπόλεως. Φυλλάδιον Α'. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἐνώσεως», 33, ὁδὸς Σοφοκλέους, 1882. 8", σελ. 82. Τιμᾶται ἀντὶ ν. δραχ. 1,50.

2550. Μεθοδικὴ διδασκαλία θεωρητικῆς τε καὶ πρακτικῆς πρὸς ἐκμάθησιν καὶ διὰδίδειν τοῦ γνησίου ἐξωτερικοῦ μέλους τῆς κατ' ἡμᾶς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς κατ' ἀντιπαράθεσιν πρὸς τὴν Ἀραβοπερσικὴν. Συναρμολογηθεῖσα ὑπὸ τοῦ μουσ. Π. Γ. Κηλιτζανίδου, Προυστσέως. Ἀδείξ τοῦ Αὐτ. Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀριθ. 24. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Α. Κορομηλᾶ καὶ υἱοῦ (ὁδὸς Περμποταζάρου, ἀριθ. 3). 1881. 8", σελ. 1 καὶ 269. Τιμᾶται τοῖς μὲν συνδρομηταῖς γρῶσ. ἀργ. 30, τοῖς δὲ μὴ 40.

2551. Λόγος εἰς τὴν ΚΕ' Μαρτίου, ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ Φιλαρμονικῇ Ἑταιρίᾳ Κερύρας ὑπὸ Σπυρίδωνος Παπαγεωργίου, καθηγητοῦ. Ἐν Κερύρᾳ, τυπογραφεῖον ἡ «Ἰωνία». 1882. 8", σελ. 20.

2552. Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Βώλον. Ἐντυπώσεις Κ. Ν. Παπαμιχαλοπούλου. Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ 5' τόμου τοῦ περιοδικοῦ «Παρνασσός». Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Παρνασσός», 1882 16", σελ. 47.

2553. Ἐρῆκος καὶ Κλάρα, μυθιστορῖον πρωτότυπος ὑπὸ Ι. Γ. Σπηλιοπούλου. Ἐκδόσις πρώτη. Κέρκυρα, τυπογραφεῖον ὁ «Κέδμος» Νεοφύτου Καραγιάννη. 1882. 8", σελ. 54.

2554. Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἀπὸ Ἰανουαρίου 1881 μέχρις Ἰανουαρίου 1882. Ἐν Ἀθήναις, τυπογραφεῖον «Παλιγγενεσία» Ἰω. Ἀγγελόπουλου, ὁδὸς Βορρᾶ, 1. 1882 8", σελ. 40 (Μετὰ 4 λιθογραφικῶν πινάκων).

2555. *Histoire grecque* par Ernest Curtius, traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché - Leclercq, professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome quatrième. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 28, Rue Bonaparte. 1882. In 8. Fascicule N° 28. Souscription à l'ouvrage complet: 35 francs.

2556. *Riforma delle Scuole Secondarie*, appunti di Agostino Garlato. [Ὁ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς λόγιος Ἰταλὸς κύριος Α. Γαρλάτος ὁ τῆς πραγματείας ταύτης συγγραφεὺς προτίθεται σκοπὸν νὰ υποδείξῃ τοῖς ἀρμοδίῳ κατὰ τί χωλαίνει ἡ μέση ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἐκπαίδεσις καὶ τίνα θὰ ἦσαν τὰ κατάλληλα μέσα πρὸς ὁρασίαν τῶν κακῶς ἐγόντων. Νομίζομεν δ' ὅτι καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον θὰ ἦτο ἀξίον νὰ ἀναγνωσθῇ ὑπὸ τῶν καὶ παρ' ἡμῖν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένων. Παραλείποντες τὰς λεπτομερεῖας ὡς πάντῃ ξένος πρὸς τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ περιοδικοῦ, ἐν ᾧ γράφομεν, τοῦτο μόνον σημειώμεν ὅτι ὁ συγγραφεὺς θεωρεῖ ὅτι θὰ ἦτο ἐν τῇ Ἰταλίᾳ χρησιμώτατον πρᾶγμα εἰς τὴν πρόσδοκ τῶν ἐλληνικῶν σπουδασμάτων ἀν' ἡβλὸν καθιερῶθαι ἐν τοῖς κυριωτέροις τῶν Λυκείων καὶ ἐλευθερίαις σχολαῖς, ὅπως τὰς ὀνομάζει, νεοελληνικῆς γλώσσης. Ταύτην δὲ τὴν ἰδέαν τοῦ ὁ λόγιος κ. Γαρλάτος ὑποστηρίζει δι' ἐπιχειρημάτων, ἀτινα ἀνεξαρτήτως πάσης ἰθνηκῆς διήθεν φιλοτιμίας, εὐρίσκειμεν τῷ ὄντι ἰσχυρά. Τελειώνει δὲ τὸν λόγον τοῦ ὁ συγγραφεὺς διὰ τῶν ἐξῆς: «Πλὴν τούτων, λέγει, ἡ Ἑλλὰς ἀναγεννηθεῖσα εἰς βίον ἐλεύθερον, καὶ ἀποκτήσασα χάρις εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου ἱκανὴν ἀκμήν καὶ σπουδαιότητα, φαίνεται ὅτι καλεῖται καὶ νῦν, ὡς ὁρθῶς λέγει ὁ καθ. Παλλαβέρης κρίνον τὴν νεοελληνικὴν μου γραμματικὴν, εἰς κρείττονα πάλιν τύχην ἐν τῇ Ἀνατολῇ». Πλὴν λοιπὸν τῶν ἄλλων ἐπιχειρημάτων τοῦ καὶ τοῦτο ἀκόμη θεωρεῖ σπουδαῖον πρᾶγμα, τὴν μέλλουσαν δηλαδὴ ἐπίδοσιν τοῦ ἐλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ κατ' ἀκολουσίαν φρονεῖ ὅτι εἴνε οὗτος λόγος ὅχι ὀλίγον σπουδαῖος, δι' ὃν νὰ ἰδῇται προσοχὴ εἰς τὴν νέαν μᾶς γλῶσσαν μάλιστα ὑπὸ τῶν γειτόνων ἡμῶν Ἰταλῶν, πρὸς οὓς ὁ συγγραφεὺς τῆς πραγματείας σημειοῖ πάνυ ὁρθῶς ὅτι πλεῖστα ἐχόμεν τὰ κοινά].

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1633.

Ἐκεῖνο ποῦ λαλῶ ἐμπρὸς τὸ λέγω καὶ ἀπὸ πῶς.

Εἰς τὴν ὁργὴν προφέρομαι ἐνδύχους νὰ φοβίσω.

1634.

Ἐν τῶν μελῶν τοῦ σώματος τὸ πρῶτόν μου ἐκφράζει πλὴν τούτου τρυφερὰ μερὶς πολλὰς βλαπτομένη παράγει, φεῦ! τὸ δεύτερον ποῦ ὅλους μᾶς τραμάζει, καὶ δι' αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος εἰς κτήνος καταβαίνει. Ἄν παραπλεύσης βέβαια τὴν ἀπειρον Ἀσίαν, θ' ἀνακαλύψῃς τ' ὅλον μου ἰδὼν τὴν παραλίαν. Πλὴν τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τὴν σήμερον δὲν φέρει, εἰ μὴ τι ζῶον ἀπ' αὐτοῦ παράγωγον ἐν μέρει.

1635.

Κυβόλεξον πρὸς συμπλήρωσιν.

• • Κ •
• • Α •
Κ Α Ρ Α
• • Α •

ΔΥΣΕΙΣ

1630.

Ράχης — Χάρις

1631.

Νήμα — Μνήμα

1632.

C'est quand il a plu.